

Sygn. akt II PK 47/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko "M." Spółce z o.o. w S.
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 21 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu
z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt V Pa 93/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 18 września 2014 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 8 kwietnia 2014 r., którym oddalono powództwo A. G. o zasądzenie od pozwanej „M.” Spółki z o.o. w S. kwoty 48.000 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę.

Powód wywiódł skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 442¹ k.c., a także naruszenia przepisów postępowania „poprzez pominięcie dowodu z opinii biegłych sądowych otolaryngologów, co skutkowało błędnym ustaleniem momentu powstania szkody po stronie powoda, a co za tym idzie podstawy jego roszczenia oraz błędnej kwalifikacji charakteru roszczenia powoda przez jeden ze składów orzekających w sprawie, co podobnie jak i wiele wątków pominiętych przy trzecim, ostatnim postępowaniu apelacyjnym”, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku „w kierunku

uwzględnienia apelacji powoda oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu za obie instancje”, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, a także orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na to, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003 nr 18, poz. 436). Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 marca 2012 r., II PK 284/11, LEX nr 1214575). Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie do rozpoznania nie spełnia tych warunków. Nie sformułowano w nim bowiem żadnego

zagadnienia prawnego, nie określając też żadnych przepisów prawa, z którymi łączyłby się jakikolwiek problem prawny, bo za taki nie można uznać pytania o to, „czy w przypadku gdy sprawa wyrokiem Sadu Apelacyjnego wraca do ponownego rozpatrzenia, a pozwany nie podnosi zarzutu przedawnienia Sąd bez uzyskania oświadczenia w tym zakresie może indywidualnie bazować na takim zarzucie, zwłaszcza w sytuacji, gdy w toku kolejnych rozpraw temat nie zostaje w ogóle podnoszony, pojawia się dopiero w rozstrzygnięciu, skutkiem czego powód pozbawiony zostaje możliwości argumentowania i podnoszenia dowodów w tym zakresie, niewątpliwie jego prawa w ten sposób zostają naruszone, a co za tym idzie uzasadnionym jest zarzut naruszenia przepisów proceduralnych”.

Zgodnie z dotychczasowym orzecnictwem Sądu Najwyższego, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na potrzebę wykładni przepisów prawa wymaga natomiast od skarżącego określenia, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecnictwie sądów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN z 2002 nr 7, s. 10).

Autorka skargi, wskazując że potrzeba wykładni dotyczy art. 442¹ k.c., nie określiła, na czym miałyby polegać poważne wątpliwości związane z wykładnią tego przepisu, ani nie powołała się na żadne orzeczenia, które mogłyby świadczyć o rozbieżnościach w orzecnictwie sądów, podnosząc jedynie, że „jego interpretacja zwłaszcza w kontekście ustalenia początku biegu przedawnienia w sprawach roszczeń z art. 447 w zw. z art. 444 k.c. budzi kontrowersje i różnorodność stanowisk prawnych”, co nie może być uznane za wykazanie potrzeby dokonania wykładni wskazanego przepisu prawa.

Skarżący nie zdołał zatem wykazać potrzeby rozpoznania jego skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.